

mer for Hornslet (K. Kristiansen) og Saks-købing (Rørdam) have tilladt os nu at stille Ændringsforslaget Nr. 17, og jeg haaber, at Ministeren og det høje Ting kunne se, at der her ligger en Sag for, som vi daarligt kunne undvære at ordne. Jeg tillader mig derfor paa det bedste at anbefale Ændringen paa egne og Medfor-slagsstilleres Vegne.

Philipsen: Da det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Benzon) ved uopsættelige Forretninger er forhindret i at udføre Ordførerskabet for den Gruppe Ændringer, der ere stillede af ham og enkelte andre, skal jeg tillade mig ganske kortelig at begrunde disse Ændringsfor-slag, mellem hvis Forslagsstillere ogsaa jeg findes. Jeg skal gøre det ganske kort. Den Skæbne, som har ramt de Ændringsfor-slag, der have været stillede til de fore-gaaende Love, opfordrer ikke til nogen udførlig Motivering.

Det første Forslag er stillet til Lovfor-slagets § 2 og angaar det Forhold, at en Mand eller i Fremtiden vel ogsaa en Kvinde, der til Udførelse af et offentligt Hverv er nødt til at tage Ophold i en Kommune, ifølge Lovforslaget bliver ubet-tinget fritaget for at svare Skat til denne Kommune. Saa snart vedkommendes Op-hold maa betragtes som ganske midlertidigt, maa betragtes som udelukkende at være en Følge af det paagældende offentlige Hverv, men uden at han har stiftet fast Ophold i den paagældende Kommune, maa man ganske sikkert erkende, at der er Grund til, at han ikke kan inddrages paa den paagældende tilfældige Kommunes Skattelister og inddrages under Skatteplig-ten til den paagældende Kommune. Naar derimod den paagældende Mand eller Kvinde benytter den Lejlighed, som ligger i, at han eller hun skal udføre et offentligt Hverv, til at flytte med hele sin Fam-ilie, Kone og Børn, til den paagældende Kommune, hvor maaske Skatteprocenten er lavere end i hans egen Kommune, har det forekommet Forslagsstillerne, at det indeholdt en Urimelighed, og dette saa meget mere som der her sikkert vil være Tale om Mænd med meget betydelige Aars-indtægter. Man har fundet, at deri laa en Uretfærdighed, og man har anset det for rigtigt, da man er bleven opmærksom paa Forholdet, at stille Ændringsforslag dertil.

Det andet Ændringsforslag er stillet til Lovforslagets § 16. Jeg skal straks be-mærke, at dette Forslag forekommer mig

at være det, som burde have bedst Udsigt til at vinde det høje Tings Tilslutning af de tre Forslag, vi have stillet. § 16 an-gaar jo Skat paa Aktieselskaber. 2det Stykke af denne Paragraf siger, at den kommunale Skattepligt, som ifølge 1ste Stykke er paalagt Aktieselskaber og andre Selskaber med begrænset Ansvar, ogsaa skal paahvile Forbrugsforeninger, naar de fordele Varer til andre end Medlemmer o. s. v., og saa siges der i 2det Punktum: „Derimod paahviler Skattepligten ikke For-eninger, sigtende til Bearbejdelse, Forædling eller Salg af Medlemmernes Produkter, selv om Foreningernes Virksomhed ikke helt begrænses til Medlemmernes Kreds, samt Foreninger til Indkøb af de Raa-stoffer; Medlemmerne benytte til deres Be-drifts Udøvelse,“ det vil altsaa sige For-eninger af Producenter, ikke ubetinget Produktionsforeninger, men Producentfor-eninger. Denne Skattefrihed tilfræde Forslagsstillerne i det hele og store. Men man har ment, at for saa vidt vedkom-mende — f. Eks. en Smørekraftforening — ikke vilde indskrænke sig til at sælge Medlemmernes Produkter til Eksport til Udlandet, men paa det Sted, hvor Virk-somheden udøves, vilde oprette Butikker, bestemte til Detailsalg, vilde det, naar man overhovedet indfører en Skat paa økono-miske Sammenslutninger som Aktieselska-ber og lignende, være uretfærdigt og hen-synsløst over for de enkelte næringsdri-vende, de selvstændige, personlige næringsdri-vende i den paagældende Kommune, ikke at paalægge de paagældende Producentforeninger Skat. Det gælder altsaa kun i denne Kombination. For at forhindre dette have Forslagsstillerne tilladt sig at foreslaa, hvad der sikkert ogsaa eri Over-ensstemmelse med den høje Regerings egen oprindelige Tankegang, at der efter Ordet „Salg“ i 6te Linie indskydes Ordene *en-gros*. Jeg tør sige, at Forslagsstillerne have Anledning til at tro, at de derved ere i fuld Overensstemmelse med de le-dende Mænd paa vore Andelsvirksomheders store og betydningsfulde Omraade. Det er mig bekendt, jeg har Grund til at tro, og det har været offentlig udtrykt, at le-dende Mænd paa dette Punkt ikke ønske sig given en Særstilling paa dette Om-raade, saaledes at de derved bleve i Stand til at konkurrere med de private næringsdri-vende. Jeg maa som Repræsentant for en stor Hovedstads, for en stor Middeltands Interesser protestere imod, at man giver Adgang til en saadan Virksomheds